



Vlaams
Parlement

stuk **1553** (2011-2012) – Nr. 6
ingediend op 27 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van diverse bepalingen
van het decreet van 7 mei 2004
betreffende de materiële organisatie
en werking van de erkende eredielen

Amendement

voorgesteld na indiening van het verslag

Stukken in het dossier:

- 1553** (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen
– Nr. 5: Verslag

verzendcode: BIN

AMENDEMENT Nr. 5

**voorgesteld door de heer Filip Anthuenis, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marnic De Meulemeester en Marc Vanden Bussche,
de dames Khadija Zamouri en Ann Brusseel en de heer Sas van Rouveroijs
na indiening van het verslag**

Artikel 28

In de voorgestelde tekst van artikel 52/1, §2, het tweede lid schrappen.

VERANTWOORDING

Het voorgestelde artikel 52/1 handelt over de gemeentelijke verplichtingen tegenover de kerkfabrieken of ruimer de eredienstbesturen.

Paragraaf 2 handelt over het zogenaamd privaat patrimonium van de kerkfabriek en bepaalt onder meer dat de kerkfabriek de reserves (dit zijn de roerende en onroerende eigendommen en financiële beleggingen), met uitzondering van de erkende gebouwen van de eredienst, beheert met het oog op een zo hoog mogelijk rendement. Dit komt de exploitatie ten goede en helpt ook de eventuele gemeentelijke tussenkomst te verminderen. In het overleg met het centraal kerkbestuur kunnen evenwel andere afspraken gemaakt worden.

Het tweede lid bepaalt dat de gemeente de kerkfabriek niet kan verplichten om de reserves te gebruiken voor investeringen in het kerkgebouw.

Deze bepaling is te absoluut en om die reden zijn de indieners van oordeel dat ze moet worden geschrapt. De schrapping wordt bovendien ook voorgesteld door de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (zie laatste zin van punt 3.1.4 van het advies bij dit ontwerp van decreet).

In het merendeel van de gevallen zullen de kerkfabrieken de reserves als een goede huisvader beheren. De huidige en ontworpen regelgeving laat ook toe dat de kerkfabrieken in bepaalde situaties, bijvoorbeeld wanneer zij voldoende reserves of eigendommen bezitten, en meestal in overleg met het gemeentebestuur en/of het centraal kerkbestuur, beslissen om deze reserves aan te spreken of te verkopen om er investeringen aan het kerkgebouw mee te financieren.

Maar in uiterste gevallen moet een gemeentebestuur, dat toch de rechtstreeks betrokken financierende overheid is, over de mogelijkheid beschikken om de kerkfabriek hiertoe te verplichten.

Het kan ook gebeuren dat de reserves van de kerkfabriek historisch geen privaat patrimonium zijn, maar opgebouwd werden door gemeentelijke toelagen (via overschotten en overboekingen in het budget van de kerkfabriek), en dan is zo'n verbodsbepaling helemaal niet aangewezen.

Om deze redenen moet de bepaling van het tweede lid worden geschrapt.

■